

Resursă RED

Autor: LĂZĂU FLORIN

Disciplina: PSIHOLOGIE

Referat

Titlul: **Tulburările de comportament cauze și forme**

LINK : <https://www.didactic.ro/materiale-didactice/tulburari-de-comportament-la-copii-si-elevi-cauze-si-forme>

Obiectiv: Conștientizarea impactului tulburărilor de comportament asupra relațiilor personale, a performanței școlare și profesionale și a bunăstării generale a individului.

Anexa 2

Fișa de identificare RED

I. Date generale					
Titlul resursei educaționale deschise propuse	Tulburările de comportament la copii/elevi				
Disciplina¹	Psihologie				
Clasa²					
Autor/Autori	Lăzău Florin				
Scopul materialului propus	Didactic - de utilizat la clasa cu elevii/ preșcolarii	Pt elev – de utilizat de către elev	De documentare pt cadrele didactice	De management educațional	Altele
			X		
II. Prezentarea resursei educaționale deschise					
Competența specifică vizată/Indicatori de performanță³	Dezvoltare personală, autocunoaștere și descoperirea abilităților empatică, asertive prin antrenarea conduitelor prosociale.				
Durata resursei (de completat exclusiv pentru resurse video)					
Scurtă prezentare a resursei educaționale deschise propuse (10-15 rânduri)	<p>Prin resursa educațională propusă se urmărește: Conștientizarea impactului tulburărilor de comportament asupra relațiilor personale, a performanței școlare și profesionale și a bunăstării generale a individului.</p> <p>Înțelegerea cauzelor și semnelor acestor tulburări este esențială pentru a putea interveni corespunzător.</p> <p>Prin abordări terapeutice adecvate, care pot include terapie psihologică, suport familial și intervenții medicamentoase, persoanele afectate pot învăța să-și gestioneze comportamentul și să-și îmbunătățească calitatea vieții.</p> <p>Resursa propusă poate fi folosită cu succes în procesul instructiv-educativ-recuperator (la elevii cu CES/nivel gimnazial și liceal DMU/DMM), ajutând la dezvoltarea abilităților de muncă independentă, a motricității fine și a lateralității, dar și a memoriei perceptiv-vizuală a elevilor; Resursa asigură autoevaluarea obiectivă imediată (prin feedback automat generat audio-video/aplicație);</p>				
Elemente agregate (link-uri la resursele utilizate ca părți	https://www.didactic.ro/materiale-didactice/tulburari-de-comportament-la-copii-si-elevi-cauze-si-forme				

Nota 1 și 2 – se completează cu excepția resurselor destinate managementului educațional/proiectelor europene/activităților de cooperare internațională

Nota 3 – pentru RED-urile de management educațional se vor completa indicatori de performanță

<i>componente în construcția resursei, acolo unde este cazul)</i>	
III. Comentarii	
<p>Alte aspecte utile de împărtășit cu privire la utilizarea resursei educaționale deschise în activitatea cu elevii (10-12 rânduri - recomandări, precizări, reflecții despre modalitățile de utilizare a resursei educaționale deschise)</p>	<p>Titlul materialului propus: Tulburările de comportament la copii/elevi</p> <p>Resursele educaționale deschise reprezintă materiale pentru învățare, predare, cercetare. RED-urile se pot utiliza, adapta și redistribui liber, doar unele necesită crearea unui cont în prealabil. Este important ca elevii să aibă acces la o gamă variată de informații utile în privința consecințelor pe termen scurt și lung a problemelor/tulburărilor comportamentale, sociale, emoționale.</p> <p>Integrarea resurselor educaționale digitale în activitățile didactice se pliază perfect pe nevoile actuale ale elevilor privind digitalizarea educației. Utilizarea resurselor educaționale deschise poate contribui la crearea unui mediu de învățare mai dinamic și mai interactiv, unde elevii sunt implicați activ în procesul de învățare și își dezvoltă abilitățile de gândire critică, comunicare și creativitate.</p> <p>Digitalizarea resurselor educaționale este deja inevitabilă, aceasta prezentând oportunitatea de a forma un context bogat de identificare a resurselor, precum și o bază pentru cei care doresc să le implementeze.</p> <p>RED oferă oportunitatea tuturor de a crea și colabora în dorința de a aduce informații prețioase și actualizate, la care oricine, indiferent de locul în care se află, poate avea acces, sprijinind astfel și condițiile în care profesorii și elevii trebuie să desfășoare orele online.</p>

BIBLIOGRAFIE:

- MITROFAN, I. (coord.), *Cursa cu obstacole a dezvoltării umane. Psihologie, psihopatologie, psihodiagnoză, psihoterapie centrată pe copil și familie*, Editura Polirom, Iași, 2003
- RÂCANU R., *Psihologia comportamentului deviant*, Ed. Universitatii Bucuresti, 1994.
- VERZA E. (coord.), *Elemente de psihopedagogia handicapatilor*, Ed. Universitatii Bucuresti, 1990.

Nota 1 și 2 – se competează cu excepția resurselor destinate managementului educațional/proiectelor europene/activităților de cooperare internațională

Nota 3 – pentru RED-urile de management educațional se vor completa indicatori de performanță

TULBURĂRILE DE COMPORTAMENT LA COPII ȘI ELEVII

CAUZE ȘI FORME

Autor. prof. Lăzău Florin

- **FORMELE/ TIPURILE TULBURĂRILOR DE COMPORTAMENT**

Simptomatologia devianțelor comportamentale

Copilul/adolescentul cu tulburări de comportament se manifestă prin simptome caracterizate printr-un mare polimorfism. Manifestările clinice depind atât de vârstă, de sex, stadiul de dezvoltare, cât și de factorii de mediu.

Simptomatologia tulburărilor de comportament cuprinde o gamă foarte întinsă de manifestări, atât ca număr, cât și ca intensitate: ea pleacă de la o simplă minciună care poate avea un efect anodin, putând să ajungă la acte de mare gravitate, de exemplu, omuciderea, care reclamă intervenția legii.

Între aceste extreme, stabilite relativ, se interpun un număr impresionant de simptome: iritabilitate, instabilitate, impulsivitate, irascibilitate, eșecul și abandonul școlar, fuga, vagabondajul, furtul, cerșetoria, diferitele acte de cruzime, piromania, alcoolismul, tulburările sexuale, prostituția, tentativele de suicid, omuciderea.

♣ ***Minciuna***, sau tendința de alterare a adevărului, poate fi cauzată de fantezie, de lăudăroșenie, de intenția de a înșela, dorința de compasiune, dorința de a se salva dintr-o situație neplăcută ca o reacție de apărare, de simpatie sau antipatie, raționamentele superficiale ale adolescenților sau de afecțiuni psihice.

♣ ***Instabilitatea*** nu este o tulburare de comportament, ci mai mult o modalitate reacțională a S.N.C., manifestată psihomotor incapacitatea de a păstra o atitudine, de a fixa atenția, de a reacționa în mod conștient, de a prevedea o acțiune".

♣ ***Irascibilitatea*** prezintă un mecanism psihopatologic similar, fiind frecvent denumită și furie, nervozitate, nestăpânire și aproape întotdeauna prezentă în comportamentul uman; este o reacție de descărcare critică (mânie, furtuni motorii, violente), culminând cu mișcări spectaculoase, exhibiționism, cu auto și heteroagresiune.

♣ **Impulsivitatea** este reacție specifică de scurtcircuitare, reprezentând o trecere directă la actul de satisfacere a apetitului agresiv, de opoziție etc. Se caracterizează prin caracterul său brusc, necenzurat, mai puțin elaborat în privința diversității acționale.

Aceste ultime trei caracteristici îmbracă un caracter paroxismal, care ar putea determina o confuzie cu epilepsia temporală, dar se deosebesc de aceasta prin existența electivității și a motivației, a posibilității sistării cu prilejul înlăturării frustrației (satisfacerii dorinței critice).

♣ **Furtul**, cel mai frecvent delict întâlnit la minori, este definit ca fiind atentat la proprietatea particulară sau publică, frecvența lui, în funcție de vârstă, variind astfel: 20% hoți minori, sub 13 ani, 35% de la 13-16 ani, 40% de la 16-18 ani, cu un maximum de incidență la pubertate.

Furtul începe de obicei în familie și se extinde apoi în mediul extrafamilial, de la obiecte de valoare mică până la sume importante de bani. În general, fetele fură singure, iar băieții în grup. Furtul nu este o manifestare izolată, ci face parte din cadrul delincvenței juvenile, asociat fiind frecvent cu fuga, cu prostituția la fete, iar uneori chiar cu omuciderea și piromania.

Opusul furtului constient - care are o motivație psihologică lucidă (furie, răzbunare, din necesitate, la sugestia unor prieteni etc.) - este furtul patologic (*cleptomania*). Acesta se caracterizează prin existența unor tulburări de conștiință sau prin motivații delirante, care apar frecvent și asociat cu grade lejere de debilitate mintală, cu manifestări de tip schizofren sau cu manifestări epileptice.

♣ **Fuga și vagabondajul** reprezintă erupția violentă din mediul familial, ca expresie a unei stări de încordare emotivă sau a unor simptome psihotice. Distincția dintre ele este dată de durată: fuga are un caracter de criză, iar vagabondajul este un fenomen complex având o desfășurare în timp. În funcție de cauze, fuga are diverse forme: forma de impulsivitate emotivă, ca rezultat al unei stări conflictuale cu școala, cu familia, o situație familială deosebită generată de disocierea căminului, de lipsuri materiale, de tendințe revendicative, hebefreniile "de orgoliu" la pubertate. *Fuga* poate fi și o expresie a unei dorințe de aventură, de evadare pentru a vedea lucruri și locuri noi, în special pentru a întâlni și trăi o experiență imaginară indusă din lecturi sau din influențe relaționale, printr-o sugestibilitate infantilă. Chazal consideră că 20% dintre cauzele fugii sunt pur sociale, iar 80% *psihiatrice*, în timp ce Heuyer susține că 90% din cazurile de vagabondaj juvenil și 70% dintre *delincvenții adolescenți aparțin familiilor destrămate*. *Fuga* ridică probleme psihiatrice medico-legale și de asistență socială; în afara unui act delictual bine gândit, ea poate reprezenta un simptom al unei boli sau al unei nedezvoltări psihice (oligofrenie, epilepsie, schizofrenie).

♣ **Vagabondajul** este o reacție organizată, care apare din lipsa de atașament față de familie sau ca reacție la o constrângere rău suportată, adolescentul alegând "nomadismul" pentru a-și realiza libertatea, prin imitație preluând acest tip de socializare, caracteristic unei bande. Durata lui variază de la fuga de o jumătate de zi, până la marile fugi, de 2-3 luni, în care subiectul se asociază cu alți psihopați și trăiește o viață la baza căreia stau cele mai diverse manifestări antisociale.

Fuga și vagabondajul se asociază frecvent cu tulburările comportamentului sexual și cu impulsivitatea.

♣ **Eșecul școlar.** La delincvenți, deficitul școlar este recunoscut de toți autorii. El se poate datora unor cauze ca: frecvența neregulată, condițiile de mediu nefavorabile, lipsa de îndrumare a copiilor către școală prin lipsa de instruire a propriei familii. Părinții neglijenti induc, atât prin ignoranța, cât și prin sfaturi demobilizatoare, un efect dăunător, uneori fiind cotați ca periculoși educațional, moral. Eșecul școlar induce o stare de tensiune și constituie un traumatism violent manifestat tocmai în etapa pubertății, în care minorul își formează conștiința de sine.

Școala cu cerințele ei constituie un efort de adaptare, iar la acești copii eșecul este evident. Spre deosebire de scăderea treptată a randamentului școlar, în debutul unei psihoze se observă o scădere bruscă a eficienței școlare. La retardații mintal, subdezvoltarea intelectuală se remarcă în clasele III-V, când programa de învățământ solicită progresiv dezvoltarea unei gândiri cu note de abstractizare, cu elemente logice, fapt de care *Incendierile voluntare* se pot observa la pubertate și la adolescență, ca urmare a unei dorințe de răzbunare sau a răutății. Apar frecvent la debili mintal sau la "comportamentali-psihopați" și pot avea un caracter impulsiv (piromanie) la epileptici.

♣ **Alcoolismul și dependența de drog.** Alcoolul, unul dintre principalii răspunzători pentru comportamentul antisocial (agresiune, crima, jaf, huliganism etc), s-a impus ca o problemă de igienă mentală socială și la adolescență. În adolescența, alcoolismul (ca și tentația administrării drogurilor - hașis, cocaina, aurolac etc.) se manifestă în majoritatea cazurilor în forma acută; cu ajutorul acestei intoxicații, minorul tinde să-și arate nonconformismul, sfidarea față de autoritatea adulților sau să lupte împotriva timidității și a anxietății. Etilismul cronic este rar în formele sale clasice în adolescență și se instalează după câțiva ani de consum exagerat, caz în care tânărul intră în viața adultă ca un intoxicat cronic.

- **CAUZE**

Cei mai mulți specialiști explică aceste tulburări folosind un model bio-psiho-social de cauzalitate. Acest model sugerează faptul că un singur factor nu este responsabil pentru apariția și dezvoltarea tulburării de conduită, ci interconectarea complexă a acestor trei factori.

→**Factorii biologici și genetici.** Mulți copii și adolescenți cu tulburări de comportament au membrii apropiați ai familiei cu tulburări mentale, inclusiv tulburări ale dispoziției, tulburări de anxietate, tulburări legate de consumul de substanțe și tulburări de personalitate. Acest lucru sugerează faptul că o anumită predispoziție pentru această tulburare poate fi moștenită.

→**Factorii sociali și de mediu.** Viața de familie disfuncțională, **abuzul în copilărie**, experiențele traumatiche, un istoric familial de abuz de substanțe, precum și un model educațional neadecvat ar putea fi considerați factori importanți care contribuie la dezvoltarea acestei tulburări. De asemenea, statutul socio-economic scăzut pare a fi un factor de risc pentru dezvoltarea de tulburări de comportament.

→**Factorii psihologici.** Unii experți consideră că tulburările de comportament pot reflecta probleme legate de insuficiența structurării a conștientizării morale (în special, lipsa de vinovăție și remușcare) și deficite în procesarea cognitivă.

N. Mitrofan realizează o analiză a cauzelor care pot determina comportamentul deviant la copii. Astfel, el vorbește de două categorii de factori ce stau la baza acestor tulburări:

a) factori interni, individuali și b) factori externi, sociali.

a) **Factorii individuali** includ:

- disfuncțiile cerebrale (cercetările au demonstrat specificitatea traseelor EEG la delincvenții minori);
- deficiențele intelectuale;
- tulburări ale afectivității (imaturitate afectivă);
- tulburări caracteriale (imaturizare caracterologică).

b) **Factorii sociali** includ:

- climatul educațional familial (familii dezorganizate, atmosferă familială conflictuală, climat hiperautoritar sau climat hiperpermisiv);
- eșecurile privind integrarea școlară (nivel scăzut atât al randamentului școlar, cât și al satisfacției resimțite de elev în legătură cu activitatea școlară).

BIBLIOGRAFIE

- MITROFAN, I. (coord.), *Cursa cu obstacole a dezvoltării umane. Psihologie, psihopatologie, psihodiagnoză, psihoterapie centrată pe copil și familie*, Editura Polirom, Iași, 2003
- RÂCANU R., *Psihologia comportamentului deviant*, Ed. Universitatii Bucuresti, 1994.
- VERZA E. (coord.), *Elemente de psihopedagogia handicapatilor*, Ed. Universitatii Bucuresti, 1990.

LINK RED 2 REFERAT

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/tulburarile-de-comportament-cauze-si-forme>

DECLARAȚIE

**privind asumarea autenticității materialului și respectarea prevederilor legale din
domeniul dreptului de autor și drepturile conexe**

Subsemnatul, LĂZĂU FLORIN, cadru didactic la Liceul Tehnologic

Special nr. 1, Oradea (unitatea de învățământ), localitatea Oradea, județul Bihor, specialitatea

PSIHLOGIE, legitimat cu B.I./C.I, seria ZH nr. 032661

declar prin prezenta că resursa educațională cu titlul

TULBURĂRILE DE COMPORTAMENT realizată în format **ONLINE și PDF**,

îmi aparține și că aceasta respectă prevederile legale în vigoare din domeniul dreptului de autor și drepturile conexe.

Sunt de acord cu utilizarea ei de către cadre didactice în procesul educațional,

în situația în care aceasta va fi selectată de către ISJ. BH și publicată pe platforma online

<http://edubh.ro/>.

Data:
28 mai 2024

Semnătura:

